

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25Csp/185/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417213678
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1417213678.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: I. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom U. 5, XXX XX H., občan SR, zastúpený: JUDr. Jana Uhrinová, advokátka so sídlom Bezručova 1, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 4.247,29 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd návrh na prerušenie konania zamietla.

II. Žalovaný je povinný, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zaplatiť žalobcovi sumu 1.414,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 220,50 eur od 31.12.2016 do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,46%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.11.2017, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.247,29 eur s prísl. a tiež povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 100 %. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 13.08.2014, so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 3.000 eur s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 20,9 %, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok. Žalovaný svoj záväzok uhrádzať úverové splátky riadne a včas porušil, preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu zameškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Následne právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 22. 11. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru. Dňa 24. 03. 2017 uzavrel právny predchodca žalobcu ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola na žalobcu postúpená pohľadávka uplatnená v tomto konaní. Žalobou si žalobca uplatnil časť postúpeného nároku spočívajúcu v dlžnej istine 2.978,50 eur, zmluvných úrokoch vo výške 1.249,88 eur a poplatkoch za správu úveru vo výške 18,91 eur, spolu s príslušenstvom.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietal porušenie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa v súvislosti so zmluvou o úvere uzatvorenou s právnym predchodcom žalobcu. Konkrétne namietal porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tiež uvádzal, že pri prepočte ročnej percentuálnej miery nákladov má za to, že táto bola uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Zároveň

upozornil na nesúlady medzi násobkom počtu splátok a výšky v zmluve o úvere uvedenej mesačnej splátky (120x58,39), kedy tento predstavuje sumu 7.006,80 eur, kým v zmluve je uvedená celková čiastka spojená s úverom vo výške 7.003,64.

3. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že celková čiastka spojená s úverom je v zmluve o úvere uvedená správne, nakoľko posledná splátka úveru je vždy nižšia ako predchádzajúce rovnako vysoké splátky úveru, v konkrétnom prípade bola výška poslednej splátky úveru 55,23 eur, teda pri počte 119 splátok vo výške 58,39 eur a poslednej splátke vo výške 55,23 eur je celková čiastka spojená s úverom vo výške 7.003,64 eur uvedená správne. Vo vzťahu k žalovaným namietanému porušeniu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), žalobca poukázal na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Y. H.. Poukázal pri tom aj na postup, aký sa podľa písomnej informácie odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS rozhodla aplikovať Národná banka Slovenska vo vzťahu k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Y. H. pri posudzovaní podaní spotrebiteľov. K tvrdeniu žalovaného o nesprávne uvedenej výške RPMN uviedol žalobca, že právny predchodca žalobcu vypočítal RPMN podľa vzorca tvoriaceho prílohu zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal pri tom na skutočnosť, že v tomto smere nie je možné považovať za správne zistenú výšku RPMN vypočítanú na základe kalkulačiek na jednotlivých internetových stránkach, navyše, jednotlivé kalkulačky RPMN počítajú podľa žalobcu rozdielne.

4. Súd na pojednávaní konanom 28. 03. 2018 vykonal dokazovanie žalobcom priloženými listinnými dôkazmi: Zmluvou o splátkovom úvere z č. I. 20 až 25 v spise, informáciou o RPMN z č. I. 29 v spise, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z č. I. 30 v spise, výzvami z č. I. 32 a 33 v spise, prepočtom parametrov úveru a vypočítanú hodnotu RPMN založených na č. I. 55-56 v spise a výpisom obrátov na úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX a zistil nasledovný skutkový stav: Žalovaný a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 13.08.2014 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu 3.000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal právnenému predchodcovi žalobcu vrátiť v 120 splátkach, pričom úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 18,90 %, výška splátky 58,39 eur, konečná splatnosť úveru 15.08.2024, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 22,12 %, pri priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 16,18 %, celková čiastka spojená s úverom bola uvedená vo výške 7.003,64 eur. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov uvedené v zmluve o splátkovom úvere sa zhodovali s údajmi uvedenými v informácii o ročnej percentuálnej miere nákladov. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného výzvou z 26.10.2016 na zaplatenie sumy v omeškaní vo výške 1.340,46 eur. Listom z 23.11.2016 oznámil právny predchodca žalobcu, že dňa 22. 11. 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Výzvou z 19. 12. 2016 vyzval právny predchodca žalobcu na úhradu zosplatennej pohľadávky vo výške 4.382,24 eur. Podľa prepočtov RPMN vykonaných na webovej stránke www.finarbitr.cz výsledná hodnota RPSN bez zohľadnenia dohodnutého poistenia úveru bola 22,14466 %, pri zohľadnení poistenia 23,32598 %. Zo žalobcom predloženého prehľadu obrátov na úverovej zmluve č. 5060814340 súd zistil, že žalovaný žalobcovi uhradil žalobcovi v súvislosti s úverom spolu sumu 242 eur.

5. Rozsudkom č. k. 25Csp/185/2017-87 zo dňa 28.03.2018 súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.758 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.758 eur od 31.12.2016 do zaplatenia, na zaplatenie žalovanému umožnil splátky vo výške 150 eur mesačne až do celkového splatenia dlhu s tým, že prvá splátka je splatná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a každá ďalšia splátka je splatná vždy 20. deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatnou celá zostávajúca dlžná suma; vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 29,88 %.

6. Proti rozsudku vo výrokoch, ktorými bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a bolo rozhodnuté o trovách konania, podal odvolanie žalobca a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie 1.489,29 eura, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 220,50 eura od 31.12.2016 do zaplatenia. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal nesprávne právne posúdenie úverovej zmluvy ako zmluvy bezúročnej a bez poplatkov z dôvodu, že neobsahuje, resp. nespĺňa obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Súdu prvej inštancie vyčítal nesprávny právny záver, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok

na jej jednotlivé zložky, t.j. splátku istiny, úrokov a poplatkov, nakoľko je v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EU zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Y. H., ktorým sú slovenské súdy viazané.

7. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal rozsudok v napadnutých častiach, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutých častiach, ktorými súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29,88 %, je potrebné zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Vychádzajúc z účelu a zmyslu sledovaného § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým nestanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Odkázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 4.7.2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-456/98 zo dňa 13.7.2000, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016, zo dňa 11.10.2016. Uviedol, že odvolacím súdom zvolený eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v plnej miere korešponduje s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017) ako najvyššej súdnej autority, ktorá plní nezastupiteľnú funkciu pri usmerovaní (regulovaní) aplikačnej praxe súdov a odstraňovaní rôzneho výkladu zákonných ustanovení. Súdu prvej inštancie v ďalšom konaní uložil opätovne posúdiť dôvodnosť nárokov žalobcu (v zamietnutej časti), t.j. v časti úrokov a ďalších plnení požadovaných žalobcom, pričom je potrebné vziať do úvahy, že uzavretá zmluva vykazuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.; zároveň je potrebné posúdiť, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, teda také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, napr. takých, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, ako sú rôzne poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy, za upomienky a pod.).

8. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, , spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Súd, po tom, ako vec opätovne prejednal, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu právne uzavrel, že predmetná zmluva o splátkovom úvere č. 5060814340, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 3.000 eur, spĺňa náležitosti stanovené ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tak, ako ich upravuje ustanovenie § 9 ods. 2 citovaného zákona a nie sú tak dané dôvody stanovené § 11 ods.1 citovaného zákona pre to, aby bolo možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

15. Žalovaný navrhoval konanie prerušiť. Odkazoval pritom na závery publikované v článku na portáli najpravo.sk dňa 26.06.2018 (<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html>), pričom sa nestotožňoval so závermi najvyššieho súdu. Poukázal pri tom na skutočnosť, že Krajský súd v Prešove inicioval začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, pričom vec je vedená na Súdnom dvore EÚ pod sp. zn. C-331/18. Súd návrhu na prerušenie konania nevyhovel, nakoľko uzavrel, že prerušenie v konkrétnom prípade s ohľadom na jednoznačne formulovaný záver odvolacieho súdu („...uzavretá zmluva vykazuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z...“).

16. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného o nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miere nákladov, súd zotrval na právnom názore vyjadrenom v pôvodnom rozsudku, že pre určenie správnej ročnej percentuálnej miery nákladov je relevantným vzorec podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, výpočet na internetovom portáli (v tomto prípade sa navyše jedná o portál mimo SR) môže poskytnúť len orientačný údaj. Taktiež je správnu argumentácia žalobcu, že poisťňa má veriteľ povinnosť zahrnúť do celkových nákladov len v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok uzatvorenie poisťnenia. Táto skutočnosť však zo zmluvy o úvere nevyplývala, podľa časti I. bodu I. sa poisťnenie nevyžadovalo.

17. Súd zároveň preskúmal predmetnú zmluvu z pohľadu, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, teda také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, napr. takých, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, ako sú rôzne poplatky za služby spojené s administratívnou agendou. Doplnením dokazovania rozpisom platieb žalovaného (č.l. 76 v spise), vyčíslením riadnych úrokov (č.l. 77 v spise) vyčíslením poplatkov (č.l. 78 v spise) prehľadom spôsobu započítania platieb po internom zúčtovaní (č.l. 79 v spi) a platby započítanými na istinu súd zistil, že pôvodný veriteľ účtoval žalovanému aj poplatok za každú vystavenú upomienku (3x75 eur),v zmluve o splátkovom úvere upravený v čl. II.

18. Poplatok za upomienku vo výške 25 eur, ktorý je dojednaný v článku II. uzatvorenej Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 3. 6. 2014, súd považuje za neprimeraný a odporujúci dobrým mravom, preto ho súd podľa § 39 Občianskeho zákonníka (Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom) považoval za neplatný právny úkon. Súd je toho názoru, že takýto dojednaný poplatok za zaslanie upomienky vo výške 25,-

eur, ktorý je obsiahnutý v zmluve, je neprimeraný a nepredstavuje skutočné náklady veriteľa. Náklady spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky sú nepochybne nižšie, ako je dojednaný poplatok. Žalovaný výšku poplatkov za upomienku reálne nemohol ovplyvniť, ten je zakomponovaný do veriteľom pripraveného štandardného formuláru zmluvy. Súd nespochybňuje funkciu upomienky ako prostriedku jednak na pripomenutie nesplnenia si nejakej povinnosti dlžníka a jednak ako upozornenie na možné následky ďalšieho neplnenia si povinnosti a to, prípadne aj viacnásobné. Takisto je súdu zrejmé, že zaslaním upomienky alebo výzvy na zaplatenie dlžnej sumy vznikajú určité náklady ako poštovné, náklady na materiál a podobne. Na druhej strane súd sumu vo výške 25,- eur titulom upomienky považuje za neprimeranú a nemožnosť priznať takýto poplatok vyplýva aj z § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi..

19. Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, rozhodnutím SK/0207/99/2014 zo dňa 24.03.2014, uložila Slovenskej sporiteľni, a.s. pokutu za porušenie ustanovení zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keď okrem iných porušení zákona, jednou z neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa bola aj podmienka, ktorá stanovovala povinnosť spotrebiteľa hradiť poplatok za upomienku vo výške 25 EUR za každú vystavenú upomienku.

20. Zároveň, súd poukazuje na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, ktorá opakovane považovala „poplatok za upomienku vo výške 25 eur za každú vystavenú upomienku“ za neprijateľnú podmienku, pričom Okresný súd Bratislava II v rozsudku č. k. 21Csp/94/2017-132, potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 5Co/220/2018) priamo vo výroku určil túto podmienku za neprijateľnú. Podľa ustanovenia §53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Ako už súd vyššie uviedol, zakomponovanie do veriteľom pripraveného štandardného formuláru zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednanie. Nakoľko súd z doplneného dokazovania z vyčíslenia poplatkov zistil, že pôvodný veriteľ tento poplatok zaúčtoval celkom trikrát, teda spolu v sume 75 eur, žalobu v časti zodpovedajúcej tomuto nároku zamietol.

21. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu zosplatneného úveru doručeným vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (15. 12. 2016) v lehote 15 dní. Nakoľko dlžnú sumu nehradil, dostal sa 31. 12. 2016 do omeškania a súd priznal žalobcovi od tohto dňa nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo vzťahu k zosplatnenej istine úveru (pôvodne v celej výške 2.978,50 eur). V časti zodpovedajúcej sume 2.758,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.758,- eur od 31.12.2016 do zaplatenia je rozsudok č. k. 25Csp/185/2017-87 zo dňa 28.03.2018 právoplatný, súd tak priznal úrok v časti zodpovedajúcej zvyšku uplatnenej istiny, teda vo vzťahu k sume 220,50 eur.

22. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní prevažujúci úspech vo veci. Súd pri rozhodovaní o úspechu žalobcu zohľadnil jednak už právoplatne priznaný nárok rozsudkom v sume 2.758 s príslušenstvom a k tomuto úspechu prirátal úspech žalobcu vyjadrený týmto rozsudkom. V súčte tak súd vyhovel žalobe v sume 4.172,29 eur, keď oproti pôvodne žalovanej sume 4.247,29 eur (100 %) mal úspech v sume 98,23

% . Po zohľadnení úspechu žalovaného predstavujúceho 1,77 %, výsledný úspech žalobcu predstavuje rozsah 96,46 %. Súd preto úspešnejšiemu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,46 %. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nesplní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.